

PUBLIKATIEBLAD

VAN DE

EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

9 AUGUSTUS 1966

UITGAVE IN DE NEDERLANDSE TAAL

9e JAARGANG No. 147

INHOUD

EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR ATOOMENERGIE

MEDEDELINGEN

DE RAAD

66/30/Euratom:

Beschikking van de Raad van 28 juli 1966 inzake de oprichting van de gemeenschappelijke onderneming „Kernkraftwerk Obrigheim GmbH” .. 2681/66

66/31/Euratom:

Beschikking van de Raad van 28 juli 1966 betreffende de goedkeuring van de wijziging van de statuten van de gemeenschappelijke onderneming „Société d'énergie nucléaire franco-belge des Ardennes (S.E.N.A.)” 2686/66

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

VERORDENINGEN

Verordening no. 117/66/EEG van de Raad van 28 juli 1966 betreffende de invoering van gemeenschappelijke regels voor het internationale vervoer van personen over de weg met autobussen 2688/66

MEDEDELINGEN

DE COMMISSIE

RICHTLIJNEN EN BESCHIKKINGEN

66/461/EEG:

Beschikking van de Commissie van 20 juli 1966 houdende nieuwe wijziging van haar met toepassing van het besluit van de Raad van 4 april 1962 gegeven beschikkingen, waarbij bepaalde Lid-Staten gemachtigd werden compenserende heffingen te leggen op de invoer van bepaalde suikerhoudende goederen uit de overige Lid-Staten 2692/66

AANBEVELINGEN EN ADVIEZEN

66/462/EEG:

Aanbeveling van de Commissie aan de Lid-Staten van 20 juli 1966 met betrekking tot de voorwaarden voor schadeloosstelling van door beroepsziekten getroffen 2696/66

EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR ATOOMENERGIE

MEDEDELINGEN

DE RAAD

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 28 juli 1966

inzake de oprichting van de gemeenschappelijke onderneming
„Kernkraftwerk Obrigheim GmbH”

(66/30/Euratom)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR ATOOMENERGIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, inzonderheid op de artikelen 1 en 49,

Gezien het advies van de Commissie,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het rapport van de Commissie,

Overwegende dat de „Kernkraftwerk Obrigheim GmbH” ten doel heeft te Obrigheim/Neckar, Landkreis Mosbach, Regierungsbezirk Nordbaden, Land Baden-Württemberg, Bondsrepubliek Duitsland, een kernenergiecentrale met een elektrisch vermogen van ca. 280 Megawatt te bouwen, uit te rusten en te exploiteren;

Overwegende dat de „Kernkraftwerk Obrigheim GmbH” voor de verwezenlijking van dit doel een verzoek heeft ingediend om te worden opgericht als gemeenschappelijke onderneming;

Overwegende dat de statuten van de „Kernkraftwerk Obrigheim GmbH” in overeenstemming zijn met de bepalingen van het Verdrag in

zake de gemeenschappelijke ondernemingen en dat met name in artikel 16 van de statuten wordt bepaald dat in geval van oprichting als gemeenschappelijke onderneming de „Kernkraftwerk Obrigheim GmbH” zal zijn onderworpen aan het Verdrag, de ter uitvoering daarvan genomen maatregelen en in het bijzonder aan de onderhavige beschikking;

Overwegende dat de Gemeenschap tot taak heeft, door het scheppen van de voorwaarden noodzakelijk voor de snelle totstandkoming en groei van de industrie op het gebied van de kernenergie, bij te dragen tot de verhoging van de levensstandaard in de Lid-Staten en de ontwikkeling van de betrekkingen met andere landen;

Overwegende dat, niettegenstaande de economische risico's die onder de huidige omstandigheden aan een dergelijke onderneming zijn verbonden, thans reeds een aanvang moet worden gemaakt met de bouw van grote kernenergiecentrales met inachtneming van de laatste technische ontwikkelingen;

Overwegende dat het van de „Kernkraftwerk Obrigheim GmbH” uitgaande project, in het huidige stadium van de toepassing van de nucleaire technieken bij de energieproductie, derhalve van fundamenteel belang is voor de ontwikkeling van de kernindustrie in de Gemeenschap,

BESCHIKT:*Artikel 3**Artikel 1*

De „Kernkraftwerk Obrigheim GmbH” wordt voor de duur van vijftientig jaar, met ingang van de dag waarop deze beschikking in werking treedt, opgericht als gemeenschappelijke onderneming in de zin van het Verdrag.

De „Kernkraftwerk Obrigheim GmbH” heeft ten doel te Obrigheim-Neckar, Land Baden-Württemberg, Bondsrepubliek Duitsland een kernenergiecentrale met een elektrisch vermogen van ca. 280 Megawatt te bouwen, uit te rusten en te exploiteren.

Artikel 2

De statuten van de „Kernkraftwerk Obrigheim GmbH”, die als bijlage aan deze beschikking zijn gehecht, worden hierbij goedgekeurd. Voor ontbinding ingevolge artikel 14 van de statuten en voor iedere overdracht van een aandeel of van gedeelten van een aandeel aan niet-vennoten is echter de voorafgaande goedkeuring van de Raad vereist, die daarover ingevolge artikel 47 van het Euratom-Verdrag beschikt. Deze goedkeuringsclausule moet in de statuten van de gemeenschappelijke onderneming worden opgenomen.

Ingeval de gunsten, die krachtens artikel 48 van het Verdrag bij afzonderlijke beschikking van de Raad aan de „Kernkraftwerk Obrigheim GmbH” worden toegekend, vóór de afloop van de in artikel 1 genoemde termijn in volle omvang mochten worden herroepen, zal de Raad bij een bekend te maken beschikking tegelijkertijd aan de „Kernkraftwerk Obrigheim GmbH” de status van gemeenschappelijke onderneming ontnemen.

Artikel 4

Deze beschikking wordt bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Zij treedt in werking op de dag van de bekendmaking.

Gedaan te Brussel, 28 juli 1966.

Voor de Raad

De Voorzitter

S. A. POSTHUMUS

*BIJLAGE***STATUTEN****van de „Kernkraftwerk Obrigheim GmbH (K.W.O.)”***Artikel 1***Firma en zetel**

De hiernavolgende elektriciteitsbedrijven

- a) Energie-Versorgung Schwaben Aktiengesellschaft, Stuttgart,
- b) Badenwerk Aktiengesellschaft, Karlsruhe,
- c) Technische Werke der Stadt Stuttgart Aktiengesellschaft, Stuttgart,
- d) Neckarwerke Elektrizitätsversorgungs-Aktiengesellschaft, Esslingen/Neckar,
- e) Stadt Karlsruhe, Stadtwerke, Karlsruhe,
- f) Kraftübertragungswerke Rheinfelden, Rheinfelden/Baden,
- g) Stadt Ulm/Donau, Stadtwerke, Ulm/Donau,

- h) Württembergisches Portland-Cement-Werk zu Lauffen am Neckar, Heilbronn/Neckar,
- i) Stadt Heidenheim/Brenz, Stadtwerke, Heidenheim/Brenz,
- k) Alb Elektrizitätswerk Geislingen/Steige eingetragene Genossenschaft mit beschränkter Haftpflicht, Geislingen/Steige,
- l) C. Klingers Erben Elektrizitätswerk Nagold, Nagold,
- m) Elektrizitätswerk Braunsbach eingetragene Genossenschaft mit unbeschränkter Haftpflicht, Obersteinach, Kreis Schwäbisch-Hall,
- n) Elektrizitätswerk Vaihingen/Enz A. Hesselthaler & Co., Vaihingen/Enz,

hebben een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (GmbH) opgericht, onder de firma:

Kernkraftwerk Baden-Württemberg
Planungsgesellschaft mit beschränkter Haftung.

Het doel van de onderneming was de aanbesteding van opdrachten voor projecten voor een kernenergiecentrale, alsmede bewerking en toepassing hiervan en het opsporen en reserveren van een geschikt terrein voor een dergelijke centrale.

De vennootschap wordt voortgezet onder de firma:

Kernkraftwerk Obrigheim

Gesellschaft mit beschränkter Haftung.

De vennootschap is gevestigd te Obrigheim am Neckar.

Artikel 2

Doel van de vennootschap

Het doel van de onderneming is de bouw en exploitatie van een kernenergiecentrale te Obrigheim en alles wat daarmee verband houdt, alsmede de levering van de in deze centrale geproduceerde energie aan de vennoten.

Artikel 3

Maatschappelijk kapitaal en inbreng

Het maatschappelijk kapitaal van de vennootschap bedraagt 25.000.000 DM — vijfentwintig miljoen Deutsche Mark.

De inbreng van de vennoten voor dit kapitaal is als volgt:

Vennoten	Aandeel in het maatschappelijk kapitaal bij de oprichting	Inbreng bij de verhoging van het maatschappelijk kapitaal per 24. 2. 65	Totaal
	DM	DM	DM
a) Energie-Versorgung Schwaben AG	420.000	8.330.000	8.750.000
b) Badenwerk AG	420.000	6.580.000	7.000.000
c) Techn. Werke der Stadt Stuttgart AG	210.000	3.290.000	3.500.000
d) Neckarwerke Elektrizitätsversorgungs AG	150.000	2.350.000	2.500.000
e) Stadt Karlsruhe Stadtwerke	75.000	1.175.000	1.250.000
f) Kraftübertragungswerke Rheinfelden	150.000	600.000	750.000
g) Stadt Ulm/Donau, Stadtwerke	33.000	517.000	550.000
h) Württ. Portland-Cement-Werk	25.000	400.000	425.000
i) Stadt Heidenheim/Brenz, Stadtwerke	6.000	94.000	100.000
k) Alb Elektrizitätswerk Geislingen/Steige GmbH	6.000	69.000	75.000
l) C. Klinglers Erben Elektrizitätswerk Nagold	3.000	47.000	50.000
m) Elektrizitätswerk Braunsbach eGmbH	1.000	24.000	25.000
n) Elektrizitätswerk Vaihingen/Enz A. Hessenthaler & Co.	1.000	24.000	25.000
	1.500.000	23.500.000	25.000.000

Artikel 4

Overdracht van aandelen

1. Zolang de overeenkomst met de Bondsrepubliek Duitsland inzake de risicoverdeling (Bundesvertrag) nog van kracht is, is in geval van overdracht van aandelen of gedeelten van een aandeel de goedkeuring van de Bondsrepubliek Duitsland vereist.

2. Aandelen of gedeelten van een aandeel aan niet-vennoten mogen slechts met goedkeuring van de algemene vergadering worden overdragen; artikel 17 van de wet op de vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid (paragraaf 17 GmbH-Gesetz) blijft onverminderd van kracht. Vóór de overdracht van aandelen of gedeelten van een aandeel aan vennoten dient de algemene vergadering hiervan in kennis te worden gesteld.

3. Vóór overdracht aan niet-vennoten dient de overdragende vennoot zijn aandelen zonder onderscheid tegen de nominale waarde verhoogd met een overeenkomstig evenredig aandeel in de reserves en verminderd met een overeenkomstig evenredig aandeel in een eventueel verlies aan de overige vennoten aan te bieden. De overige vennoten komen in volgorde van het bedrag van hun deelneming, dat wil zeggen de hoogste deelnemer als eerste, voor aankoop van de aandelen in aanmerking.

Artikel 5

Stroomlevering en dekking van de kosten

1. De vennootschap verplicht zich alle produceerbare elektrische energie (vermogen en arbeid) aan de vennoten in verhouding tot hun aandeel in het maatschappelijk kapitaal van de vennootschap ter beschikking te stellen.

De vennoten verplichten zich deze elektrische energie af te nemen.

2. Gedurende de geldigheid van de „Bundesvertrag” betalen de vennoten hun aandeel aan de elektrische energie volgens de bepalingen van deze „Bundesvertrag”, na afloop hiervan de werkelijke jaarlijkse kosten zonder rente over het eigen kapitaal in verhouding tot hun aandeel in het maatschappelijk kapitaal van de vennootschap.

Artikel 5a

Verplichtingen van de vennoten krachtens de „Bundesvertrag”

1. De vennoten zijn tegenover de vennootschap verplicht, de tussen de Bondsrepubliek Duitsland enerzijds en alle vennoten anderzijds gesloten „Bundesvertrag” volledig na te komen.

2. Indien een vennoot door zijn schuld essentiële verplichtingen van de „Bundesvertrag” (paragraaf 17, lid 2) niet nakomt of indien door zijn handelingen of verzuim achteraf niet meer aan de essentiële voorwaarden van de „Bundesvertrag” is voldaan (paragraaf 17, lid 3) is de vennoot tot vergoeding van de aan de vennootschap en de afzonderlijke vennoten toegebrachte schade verplicht. Voorts kan deze vennoot krachtens een besluit van de algemene vergadering van de vennootschap worden uitgesloten.

3. De uitgesloten vennoot heeft voor zijn aandeel recht op schadeloosstelling, waarvan het bedrag en de opeisbaarheid overeenkomstig het bepaalde in artikel 13, lid 3, worden vastgesteld. De vennoten zijn in de volgorde vermeld in artikel 4, lid 3, gerechtigd het aandeel van de uitgesloten vennoot tegen betaling van de schadeloosstelling over te nemen. Indien geen van de vennoten bereid is het aandeel over te nemen wordt het geamortiseerd.

4. Voor zover de voorgaande bepalingen rechten van de vennoot uit zijn eerste kapitaalbreng raken, verklaart hij overeenkomstig artikel 34, lid 2, van de wet op de vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid, zich niet te zullen verzetten tegen de daaruit voortvloeiende consequenties (paragraaf 34, Abs. 2, GmbH-Gesetz).

5. Indien de algemene vergadering met drievierde meerderheid der stemmen besluit de „Bundesvertrag” op te zeggen, zijn de vennoten tegenover de vennootschap en tegenover de andere vennoten verplicht, overeenkomstig paragraaf 16 van de „Bundesvertrag” de voor de opzegging vereiste gemeenschappelijke verklaring af te leggen.

Artikel 6

Organen

Organen van de vennootschap zijn

1. de directeuren,
2. de algemene vergadering,
3. het Permanent Comité.

Artikel 7

Directeuren

1. De vennootschap heeft een of twee directeuren, die door de algemene vergadering worden benoemd. De benoeming geschiedt voor ten hoogste vijf jaar; zij kunnen worden herbenoemd.

2. De vennootschap wordt wettelijk vertegenwoordigd door twee directeuren, of door een directeur en een procuratiehouder die gezamenlijk optreden.

Artikel 8

Bestuur

De directeuren besturen de vennootschap overeenkomstig de wettelijke bepalingen, de statuten en een door de algemene vergadering vast te stellen reglement van orde.

Artikel 9

Bevoegdheden van de algemene vergadering

De algemene vergadering beslist, behalve in de bij de wet en in de statuten bepaalde gevallen, ook over de goedkeuring inzake de hiernavolgende maatregelen van de directeuren, die niet zonder toestemming van de algemene vergadering mogen worden genomen:

1. het verrichten van rechtshandelingen, waarmee een bedrag van meer dan 100.000 DM is gemoeid;
2. principiële bepalingen over salaris- en loonschalen;
3. behandeling van andere belangrijke aangelegenheden van de vennootschap;
4. samenwerking met binnen- en buitenlandse ondernemingen of overheidsinstanties, voor zover deze zich uitstrekt over principiële vraagstukken betreffende het doel van de vennootschap.

De algemene vergadering stelt de reglementen van orde vast voor de directeuren en het Permanent Comité (artikel 11) en kiest de financiële commissaris.

Artikel 10

Algemene vergadering

1. Jaarlijks vindt binnen de eerste zes maanden na afloop van het boekjaar een algemene vergadering van aandeelhouders plaats om over de balans en de winst- en verliesrekening te beslissen.

2. Voorts vinden algemene vergaderingen plaats, indien de directeuren of het Permanent Comité dit noodzakelijk achten, of op schriftelijk verzoek, — onder vermelding van de redenen en het doel van de

bijeenroeping — van vennoten, die tezamen minstens een tiende deel van het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigen.

3. De algemene vergaderingen worden door de directeuren bijeengeroepen; de oproep geschiedt twee weken vóór de dag van de vergadering bij aangetekende brief, onder vermelding van de agenda. Elke vennoot kan binnen vier dagen nog andere punten voorstellen, waarover hij een bespreking en een beslissing van de algemene vergadering verlangt.

4. Aandeelhouders hebben in de algemene vergadering evenveel stemmen als hun aandeel veelvouden van 1.000 DM bedraagt.

5. De algemene vergaderingen kunnen rechtsgeldig besluiten nemen, indien minstens de helft van de in artikel 1, sub a) t/m f), genoemde vennoten aanwezig is en de aanwezige aandeelhouders minstens de helft van de stemmen vertegenwoordigen.

Indien het quorum niet wordt bereikt, wordt in de derde daarop volgende week een nieuwe vergadering met dezelfde agenda bijeengeroepen. Deze vergadering kan, ongeacht het aantal aanwezige leden en de vertegenwoordigde stemmen, rechtsgeldig besluiten nemen, indien in de oproep daarop is gewezen.

De besluiten van de algemene vergadering worden, voor zover de wet niet anders voorschrijft, met gewone meerderheid van de uitgebrachte stemmen genomen.

6. Het voorzitterschap van de algemene vergadering berust bij de voorzitter van het Permanent Comité, en indien deze is verhinderd, bij diens plaatsvervanger. Indien ook deze is verhinderd, wordt onder voorzitterschap van de oudste der aanwezige vertegenwoordigers van de vennoten een voorzitter voor die algemene vergadering gekozen.

De voorzitter beslist over de wijze waarop wordt gestemd.

7. De vennoten kunnen zich laten vertegenwoordigen door personen met een leidende functie in hun onderneming, die daartoe een schriftelijke machtiging hebben ontvangen. Een vennoot kan zich ook door een andere vennoot respectievelijk diens gemachtigde laten vertegenwoordigen.

8. Van de algemene vergadering moeten notulen worden opgemaakt, die door de voorzitter en de secretaris worden ondertekend. De secretaris wordt door de directie in overleg met de voorzitter benoemd.

Artikel 11

Permanent Comité

1. De algemene vergadering benoemt een Permanent Comité dat is belast met het toezicht op het bestuur inzake aangelegenheden, waarop de handelsrechtelijke bepalingen betreffende de Raad van Commissarissen niet van toepassing zijn. Het Comité benoemt en ontslaat procuratiehouders en gevolmachtigden, het neemt medewerkers met een maandsalaris van meer dan 2.500 DM in dienst en ontslaat deze en kent voorts maandsalarissen van meer dan 2.500 DM toe. De krachtens artikel 9, sub 1 t/m 4 aan de algemene vergadering voorbehouden beslissingsbevoegdheden kunnen door de algemene vergadering geheel of gedeeltelijk aan het Permanent Comité worden overdragen.

In dit Comité is elke vennoot, wiens aandeel minstens 3 % van het maatschappelijk kapitaal van de vennootschap bedraagt, door een gewoon lid vertegenwoordigd; onverminderd deze bepaling bezitten

de in artikel 1 g) t/m n) genoemde vennoten tezamen één zetel. De vennoot kan ter vervanging van het gewone lid een plaatsvervangend lid benoemen.

De benoeming of het ontslag van gewone of plaatsvervangende leden moet schriftelijk aan het bestuur worden opgegeven.

2. Als gewone leden en plaatsvervangende leden worden uitsluitend personen benoemd, die bij de vennoten in een leidende functie werkzaam zijn.

3. Het Permanent Comité handelt overeenkomstig het door de algemene vergadering vast te stellen reglement van orde.

4. Het Permanent Comité kan rechtsgeldig besluiten nemen, indien minstens de helft van de leden aanwezig is en de aanwezige leden minstens de helft van het kapitaal vertegenwoordigen. Voor het overige is artikel 10, lid 5 van overeenkomstige toepassing.

De besluiten van het Permanent Comité worden met gewone meerderheid van de uitgebrachte stemmen genomen. Het stemrecht van de leden van het Permanent Comité is evenredig aan de omvang van het aandeel van de door hen vertegenwoordigde vennoten. Besluiten van het Permanent Comité kunnen op last van de voorzitter ook schriftelijk of telegrafisch worden genomen, tenzij een lid onverwijld hier tegen bezwaar aantekent.

5. De gewone en de plaatsvervangende leden ontvangen presentiegelden, waarvan het bedrag door de algemene vergadering wordt vastgesteld.

Artikel 12

Boekjaar

Het boekjaar van de vennootschap is het kalenderjaar.

Artikel 13

Duur van de vennootschap en opzegging van de deelneming hieraan

1. De vennootschap wordt voor onbepaalde tijd opgericht.

2. Na beëindiging van de „Bundesvertrag” kan een vennoot zijn deelneming opzeggen met inachtneming van een termijn van twee jaar, ingaande aan het einde van het jaar. De opzegging is slechts ontvankelijk, indien de betrokken vennoot zijn aandelen aan de overige vennoten overeenkomstig het bepaalde in artikel 4, lid 3, heeft aangeboden en binnen een jaar na het aanbod geen van de medevennoten tot overname bereid is en indien voorts van de overige vennoten niet kan worden gevergd dat zij de verplichting van de opzeggende vennoot tot stroomafname overnemen. Indien dit niet kan worden gevergd is de opzegging niettemin ontvankelijk, indien de opzeggende vennoot zijn aandelen gratis ter beschikking stelt.

3. Indien een vennoot heeft opgezegd, worden zijn aandelen geamortiseerd.

De opzeggende vennoot ontvangt als schadeloosstelling — afgezien van het in lid 2, laatste zin, genoemde geval — de op dat tijdstip geldende waarde van zijn aandeel, doch hoogstens het bedrag van de nominale waarde vermeerderd met een evenredig gedeelte van de reserves. Bij de bepaling van de waarde van het aandeel op dat tijdstip dient, behalve met de reële waarde van het aandeel, ook rekening te worden gehouden met de verplichting tot stroomafname en de betaling van de jaarlijkse kosten.

De betaalbaarstelling van het bedrag der schadeloosstelling dient zodanig te worden geregeld dat zij noch de liquiditeit van de vennootschap in gevaar brengt, noch tot een verhoging van de stroomprijzen van de vennootschap leidt.

Artikel 14

Ontbinding van de vennootschap

1. De vennootschap kan krachtens een besluit van de algemene vergadering, doch op zijn vroegst op 31 december 1985, worden ontbonden.

Zolang de betalingsverplichtingen nog meer dan 20 % van het maatschappelijk kapitaal uitmaken, kan het besluit tot ontbinding slechts met een drie- of vierde meerderheid van de stemmen worden genomen.

2. Indien krachtens een besluit van de algemene vergadering de vennootschap wordt ontbonden, dient, in het kader van de liquidatie van de vennootschap, aan de vennoten die tegen de ontbinding hebben gestemd, een aanbod tot overname van de installaties van de vennootschap te worden gedaan. Bij uitoefening van het recht van overname mag de opbrengst van de liquidatie niet minder zijn dan in geval van onderhandse verkoop.

Artikel 15

Bekendmakingen

Alle wettelijke voorgeschreven bekendmakingen verschijnen in de „Bundesanzeiger“.

Artikel 16

Gemeenschappelijke onderneming

1. Indien de vennootschap als gemeenschappelijke onderneming in de zin van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie wordt opgericht, is zij voor de duur van haar werkzaamheid als gemeenschappelijke onderneming onderworpen aan de bepalingen van genoemd Verdrag betreffende de gemeenschappelijke ondernemingen

en aan de beschikkingen van de Raad van Ministers van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, krachtens welke de vennootschap als gemeenschappelijke onderneming wordt opgericht en krachtens welke haar enkele van de in bijlage III van het Euratom-Verdrag genoemde gunsten worden toegekend. In het bijzonder is het volgende van toepassing:

a) wijzigingen van de statuten worden eerst van kracht, nadat zij overeenkomstig artikel 50 van het Euratom-Verdrag door de Raad van Ministers zijn goedgekeurd;

b) overeenkomstig artikel 171, lid 3, van het Euratom-Verdrag dienen de winst- en verliesrekeningen en de balans van de vennootschap voor elk boekjaar, binnen een maand na de goedkeuring hiervan door de algemene vergadering, door de directie te worden voorgelegd aan de Euratom-Commissie, die deze toezendt aan de Raad van Ministers en het Europese Parlement. Op gelijke wijze dienen uiterlijk één maand voor het begin van het boekjaar de ramingen van ontvangsten en uitgaven te worden ingediend.

2. Onverminderd de voorgaande bepalingen is op de vennootschap het Duitse recht van toepassing, in het bijzonder de wet op de vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid van 20 april 1892.

Artikel 17

Slotbepalingen

1. Voor het geval dat één van de bepalingen van de statuten in strijd mocht zijn met wettelijke bepalingen, zijn de vennoten unaniem van oordeel, dat desondanks de statuten voor het overige rechtsgeldige gedeelte van kracht blijven en de ongeldige regeling door een geldige met zoveel mogelijk dezelfde strekking moet worden vervangen.

2. Bij meningsverschillen over de inhoud en de uitvoering van de statuten trachten partijen een minnelijke schikking te treffen. Geschillen zijn onderworpen aan de jurisdictie van de competente rechter te Stuttgart.

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 28 juli 1966

betreffende de goedkeuring van de wijziging van de statuten van de gemeenschappelijke onderneming „Société d'énergie nucléaire franco-belge des Ardennes (S.E.N.A.)”

(66/31/Euratom)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR ATOOMENERGIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, inzonderheid op de artikelen 50 en 47,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat bij beschikking van 9 september 1961 (1) de Raad de „Société d'énergie nucléaire franco-belge des Ardennes (S.E.N.A.)” als gemeenschappelijke onderneming heeft opgericht;

Overwegende dat de buitengewone algemene vergadering van de gemeenschappelijke onderneming

(1) PB no. 65 van 9. 10. 1961, blz. 1173/61.

in haar vergadering van 15 september 1961 heeft besloten tot verhoging van haar maatschappelijk kapitaal;

Overwegende dat deze verhoging van het maatschappelijk kapitaal in de lijn lag van de verwachte ontwikkeling en van een goed financieel beheer van de gemeenschappelijke onderneming;

Overwegende dat de gemeenschappelijke onderneming bij brief van 31 januari 1966 aan de Commissie heeft verzocht om bij de Raad de gangbare procedure tot goedkeuring van de wijziging der statuten in te leiden;

Overwegende dat, ter voorkoming van een zeer grote rechtsonzekerheid, aan deze beschikking terugwerkende kracht moet worden verleend, daar anders de uitgegeven aandelen niet rechtsgeldig zouden zijn en de balansen van de gemeenschappelijke onderneming per 31 december 1962, 31 december 1963, 31 december 1964 en 31 december 1965 onjuist zouden zijn en zouden moeten worden gewijzigd,

BESCHIKT:

Artikel 1

Het gewijzigde artikel 7 van de statuten van de „Société d'énergie nucléaire franco-belge des Ardennes (S.E.N.A.)”, dat aan deze beschikking is gehecht, is goedgekeurd.

Artikel 2

Deze beschikking wordt bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Zij treedt met terugwerkende kracht vanaf 13 juli 1962 in werking op de datum van de bekendmaking.

Gedaan te Brussel, 28 juli 1966.

Voor de Raad

De Voorzitter

S. A. POSTHUMUS

BIJLAGE

Wijziging van de statuten van de gemeenschappelijke onderneming „Société d'énergie nucléaire franco-belge des Ardennes (S.E.N.A.)”

Artikel 7 van de statuten van de gemeenschappelijke onderneming „Société d'énergie nucléaire franco-belge des Ardennes (S.E.N.A.)” wordt als volgt gelezen:

„Artikel 7 — Maatschappelijk kapitaal

Het maatschappelijk kapitaal wordt vastgesteld op 80.000.000 Franse franken, verdeeld in 800.000 aandelen van 100 Franse franken elk, waarvan 400.000 aandelen van categorie A en 400.000 aandelen van categorie B.

Het kapitaal kan worden verhoogd of verminderd onder de hierna vastgestelde voorwaarden.

De aandelen van categorie A kunnen ingevolge de bepalingen van Verordening no. 58-1137 van 28 november 1958, slechts toebehoren aan „Électricité de France — Service National”. De aandelen van categorie B kunnen slechts eigendom zijn van natuurlijke of rechtspersonen, onderdanen van andere landen die het Verdrag van Euratom hebben ondertekend.”

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

VERORDENINGEN

VERORDENING No. 117/66/EEG VAN DE RAAD

van 28 juli 1966

betreffende de invoering van gemeenschappelijke regels voor het internationale vervoer van personen over de weg met autobussen

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Overwegende dat de invoering van een gemeenschappelijk vervoerbeleid het noodzakelijk maakt gemeenschappelijke regels vast te stellen voor het internationaal vervoer van personen over de weg;

Overwegende dat de vaststelling van deze regels slechts mogelijk is op de grondslag van eenvormige definities voor de verschillende categorieën van personenvervoer;

Overwegende dat de aanvaarding en de toepassing van de gemeenschappelijke regels voor het geregeld vervoer en het pendelvervoer zouden worden vergemakkelijkt door het laten verstrijken van een bepaalde periode waarbinnen de noodzakelijke werkzaamheden kunnen worden verricht; dat het in elk geval noodzakelijk is de termijn voor de vaststelling van deze regels in het kader van de onderhavige verordening vast te stellen;

Overwegende dat de toepassing van gemeenschappelijke regels betreffende het ongeregeld vervoer geen moeilijkheden voor deze categorie van vervoer kan scheppen; dat de liberalisatiemaatregelen betreffende het ongeregeld vervoer in gesloten rondritten en het ongeregeld vervoer waarbij de heenreis met reizigers en de terugreis zonder reizigers plaatsvindt, zonder moeilijkheden onverwijld kunnen worden toegepast; dat voor bepaalde vormen van ongeregeld vervoer waarbij de heenreis zonder reizigers en de terugreis met reizigers plaatsvindt de liberalisatiemaatregelen eveneens zonder moeilijkheden in de nabije toekomst kunnen worden toegepast;

Overwegende dat de liberalisatie van bepaalde vormen van vervoer die door de ondernemingen worden verricht ten behoeve van hun eigen werknemers geen moeilijkheden schijnt teweeg te brengen op de markt van de vervoerdiensten; dat het derhalve mogelijk is de regels die hierop van toepassing zijn te verzachten door het vergunningstelsel te vervangen door een stelsel van verklaringen, waaraan bepaalde voorwaarden zijn verbonden;

Overwegende dat, zodra de gemeenschappelijke regels betreffende het geregeld vervoer en het pendelvervoer zijn vastgesteld, gemeenschappelijke regels kunnen worden vastgesteld met het oog op de uitbreiding van de bij deze verordening getroffen maatregelen tot het internationale personenvervoer over de weg van of naar het grondgebied van een derde land;

Overwegende dat, om het verkeer tussen de Lid-Staten van de Gemeenschap te vergemakke-

⁽¹⁾ PB no. 62 van 12. 4. 1965, blz. 905/65.

⁽²⁾ PB no. 63 van 13. 4. 1965, blz. 956/65.

lijken, de controleformaliteiten voor het ongeregeld vervoer dienen te worden vereenvoudigd en de administratieve procedures dienen te worden geharmoniseerd; dat het hiertoe dienstig is een enkel controledocument in te voeren ter vervanging van de bestaande documenten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

AFDELING I

Definities en toepassingsgebied

Artikel 1

1. Geregeld vervoer is het geregeld vervoer van personen in een bepaalde relatie, waarbij reizigers op vaste stopplaatsen kunnen in- en uitstappen.

2. De vervoer voorwaarden, in het bijzonder het aantal reizen, de dienstregeling, de tarieven en de vervoerplicht, worden, voor zover zij niet bij een wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling zijn vastgesteld, neergelegd in een exploitatiereglement of overeenkomstige documenten, die door de bevoegde instanties van de Lid-Staten moeten worden goedgekeurd en door de vervoerder vóór de inwerkingstelling daarvan moeten worden bekendgemaakt.

3. Als geregeld vervoer wordt ook aangemerkt, wie ook het vervoer organiseert, het vervoer van bepaalde categorieën personen met uitsluiting van andere reizigers, voor zover het vervoer geschiedt op de in lid 1 bepaalde wijze. Dergelijk vervoer — met name het vervoer van werknemers naar het werk en van het werk naar hun woonplaats en het vervoer van leerlingen naar onderwijsinstellingen en van onderwijsinstellingen naar hun woonplaats — wordt „bijzondere vorm van geregeld vervoer” genoemd.

De aanpassing van de organisatie van het vervoer aan de veranderlijke behoeften van de belanghebbenden doet geen afbreuk aan het geregelde karakter van het vervoer.

Artikel 2

1. Pendelvervoer is het vervoeren, door verscheidene heen- en terugreizen, van vooraf in groepen samengebrachte reizigers van dezelfde plaats van vertrek naar dezelfde plaats van bestemming. Iedere groep, bestaande uit reizigers die gezamenlijk de heenreis hebben gemaakt, wordt in haar geheel bij een latere reis naar de plaats van vertrek teruggebracht.

Onder plaats van vertrek of van bestemming wordt verstaan de plaats van vertrek of van bestemming, en de omgeving daarvan.

2. Het onderweg opnemen of afzetten van reizigers is verboden.

3. De eerste terugreis en de laatste heenreis in de reeks pendelreizen worden zonder reizigers uitgevoerd.

4. Overeenkomstig artikel 8 wordt bepaald:

— onder welke voorwaarden bepaalde reizigers, in afwijking van lid 1, kunnen worden gemachtigd om de terugreis met een andere groep te maken;

— onder welke voorwaarden afwijkingen van lid 2 kunnen worden toegestaan;

— onder welke voorwaarden afwijkingen van lid 3 kunnen worden toegestaan;

— welke instanties bevoegd zijn tot het toestaan van bovenbedoelde afwijkingen.

Artikel 3

1. Ongeregeld vervoer is het vervoer dat noch aan de definitie van geregeld vervoer van artikel 1, noch aan de definitie van pendelvervoer van artikel 2 beantwoordt. Het omvat:

a) het vervoer in gesloten rondritten, dat wil zeggen vervoer met hetzelfde voertuig dat dezelfde groep reizigers over het gehele traject vervoert en naar de plaats van vertrek terugbrengt;

b) het vervoer waarbij de heenreis met reizigers en de terugreis zonder reizigers plaatsvindt;

c) alle andere vormen van vervoer.

2. Behalve wanneer de bevoegde instanties van de belanghebbende Lid-Staten uitzonderingen toestaan, is het onderweg opnemen of afzetten van reizigers bij ongeregeld vervoer verboden. Dit vervoer kan met een zekere regelmaat plaatsvinden zonder dat daardoor het karakter van ongeregeld vervoer verloren gaat.

Artikel 4

1. De bepalingen van deze verordening zijn van toepassing op het internationale vervoer van personen over de weg:

— van het grondgebied van een Lid-Staat naar het grondgebied van dezelfde of van een andere Lid-Staat;

— met voertuigen die in een Lid-Staat zijn ingeschreven en die naar constructie en uitrusting geschikt zijn voor het vervoer van meer dan negen personen, de bestuurder inbegrepen, en daartoe bestemd zijn.

2. De Gemeenschap voert met derde landen de onderhandelingen die eventueel nodig zijn voor de toepassing van deze verordening.

3. Na vaststelling van de in de artikelen 7 en 8 bedoelde gemeenschappelijke regels, stelt de Raad, op voorstel van de Commissie, zo spoedig mogelijk de vereiste gemeenschappelijke regels vast op grond waarvan de toepassing van deze verordening kan worden uitgebreid tot het internationale vervoer van personen over de weg van of naar derde landen.

AFDELING II

Gemeenschappelijke regels

Artikel 5

1. Met ingang van 1 januari 1967 is geen vervoervergunning van andere Lid-Staten dan die waarin het voertuig is ingeschreven, vereist voor het in artikel 3, lid 1, sub a) en b), bedoelde ongeregelde vervoer.

2. Met ingang van 1 januari 1969 is geen vervoervergunning van andere Lid-Staten dan die waarin het voertuig is ingeschreven, vereist voor het in artikel 3, lid 1, sub c), bedoelde ongeregelde vervoer, mits:

— de heenreis zonder reizigers plaatsvindt en alle reizigers op dezelfde plaats worden opgenomen en

— de reizigers

a) in groepsverband reizen volgens vervoerovereenkomsten, gesloten vóór hun aankomst in het land waarin zij worden opgenomen, of

b) op een eerder tijdstip overeenkomstig het bepaalde in artikel 3, lid 1, sub b), door dezelfde vervoerder werden vervoerd naar het land waarin zij wederom worden opgenomen, en uit dit land worden vervoerd, of

c) werden verzocht zich naar een andere Lid-Staat te begeven, waarbij de vervoerkosten ten

laste komen van degene die dit verzoek doet. De reizigers dienen een homogene groep te vormen, die niet uitsluitend met het oog op het vervoer mag worden samengesteld.

3. De Lid-Staten mogen het in artikel 3, lid 1, sub c), bedoelde ongeregelde vervoer afhankelijk stellen van een vervoervergunning, voor zover de in lid 2 van dit artikel genoemde voorwaarden niet zijn vervuld.

4. Dit artikel is niet van toepassing voor zover de in het kader van bilaterale en multilaterale overeenkomsten tussen de Lid-Staten van kracht zijnde regelingen in een meer liberale behandeling voorzien.

Artikel 6

1. Met ingang van 1 januari 1967 wordt het vervoer over de weg, dat door een onderneming voor haar eigen werknemers wordt verricht, van ieder stelsel van vervoervergunningen vrijgesteld en aan een stelsel van verklaringen onderworpen, voor zover aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

a) het vervoer moet worden verricht met voertuigen die eigendom zijn van de onderneming of door haar op afbetaling zijn gekocht, en die door haar eigen personeel worden bestuurd;

b) het vervoer moet dienen

— om de werknemers naar het werk en weer naar hun woonplaats te brengen,

— om werknemers tussen verschillende werkplaatsen van dezelfde onderneming te verplaatsen.

2. De in lid 1 bedoelde verklaringen worden afgegeven door de bevoegde instantie van de Lid-Staat waarin het voertuig is ingeschreven en gelden voor het gehele traject, het transitotraject inbegrepen. De verklaringen moeten in overeenstemming zijn met een model dat door de Commissie na raadpleging van de Lid-Staten bij verordening wordt vastgesteld.

Artikel 7

Vóór 1 januari 1968 stelt de Raad overeenkomstig het bepaalde in artikel 75 van het Verdrag gemeenschappelijke regels vast voor het geregeld vervoer.

Artikel 8

Vóór 1 januari 1968 stelt de Raad overeenkomstig het bepaalde in artikel 75 van het Verdrag gemeenschappelijke regels vast voor het pendelvervoer.

AFDELING III

Controle en sancties*Artikel 9*

1. De vervoerders die ongeregeld vervoer in de zin van artikel 3 van deze verordening verrichten, dienen op verzoek van de met de controle belaste personen een controledocument over te leggen, dat door de bevoegde overheidsinstantie van het land van inschrijving van het voertuig of door iedere daartoe gemachtigde organisatie wordt afgegeven. De vervoerder moet dit op zijn naam gestelde document voor elke reis invullen.

De Commissie stelt na raadpleging van de Lid-Staten, het model en de wijze van gebruik van dit controledocument vast.

2. Onverminderd de bepalingen van artikel 11 moeten de reeds bestaande controledocumenten door het controledocument worden vervangen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 28 juli 1966.

Artikel 10

De Lid-Staten stellen na raadpleging van de Commissie tijdig de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast die nodig zijn voor de uitvoering van deze verordening.

Deze bepalingen hebben onder meer betrekking op de organisatie, de procedure en de controle-middelen, alsmede op de voor inbreuken geldende sancties.

AFDELING IV

Slotbepalingen*Artikel 11*

Artikel 5 van deze verordening laat onverlet de voorwaarden die door iedere Lid-Staat voor de toelating van zijn eigen onderdanen tot de in dat artikel bedoelde werkzaamheden worden gesteld.

Voor de Raad

De Voorzitter

S. A. POSTHUMUS

MEDEDELINGEN

DE COMMISSIE

RICHTLIJNEN EN BESCHIKKINGEN

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 20 juli 1966

houdende nieuwe wijziging van haar met toepassing van het besluit van de Raad van 4 april 1962 gegeven beschikkingen, waarbij bepaalde Lid-Staten gemachtigd werden compenserende heffingen te leggen op de invoer van bepaalde suikerhoudende goederen uit de overige Lid-Staten

(66/461/EEG)

**DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,**

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op het besluit van de Raad van 4 april 1962⁽¹⁾, in het bijzonder gegrond op artikel 235 van het Verdrag, inzake het opleggen van een compenserende heffing op bepaalde produkten, verkregen uit de verwerking van landbouwprodukten, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 26 oktober 1965⁽²⁾, laatstelijk verlengd bij besluit van 28 juni 1966⁽³⁾,

Gelet op het besluit van de Raad van 4 april 1962⁽⁴⁾ tot vaststelling van de lijst van produkten ten aanzien waarvan voornoemd besluit kan worden toegepast,

Gezien haar beschikking van 7 februari 1966⁽⁵⁾ houdende machtiging tot het leggen van een compenserende heffing op de invoer in de Bondsrepu-

bliek Duitsland van biscuits en wafels uit de overige Lid-Staten, gewijzigd bij beschikking van 2 maart 1966⁽⁶⁾ en verlengd bij beschikking van 28 juni 1966⁽⁷⁾,

Gezien haar beschikking van 21 december 1964⁽⁸⁾ houdende machtiging tot het leggen van een compenserende heffing op de invoer in de Bondsrepubliek Duitsland van zachte karamels, harde karamels, dragees en fondant uit de overige Lid-Staten, laatstelijk gewijzigd bij beschikking van 2 maart 1966⁽⁹⁾, laatstelijk verlengd bij beschikking van 28 juni 1966⁽⁷⁾,

Gezien haar beschikking van 6 november 1964⁽¹⁰⁾ houdende machtiging tot het leggen van een compenserende heffing op de invoer in de Franse Republiek van suikerwerk zonder cacao, geen likeur bevattende, uit de overige Lid-Staten, laatstelijk gewijzigd bij beschikking van 2 maart 1966⁽¹¹⁾, laatstelijk verlengd bij beschikking van 28 juni 1966⁽⁷⁾,

(1) PB no. 30 van 20. 4. 1962, blz. 999/62.

(2) PB no. 179 van 27. 10. 1965, blz. 2801/65.

(3) PB no. 117 van 29. 6. 1966, blz. 2166/66.

(4) PB no. 30 van 20. 4. 1962, blz. 1000/62.

(5) PB no. 39 van 4. 3. 1966, blz. 541/66.

(6) PB no. 58 van 29. 3. 1966, blz. 847/66.

(7) PB no. 122 van 7. 7. 1966, blz. 2264/66.

(8) PB no. 7 van 22. 1. 1965, blz. 65/65.

(9) PB no. 58 van 29. 3. 1966, blz. 849/66.

(10) PB no. 206 van 11. 12. 1964, blz. 3524/64.

(11) PB no. 58 van 29. 3. 1966, blz. 852/66.

Gezien haar beschikking van 6 november 1964⁽¹⁾ houdende machtiging tot het leggen van compenserende heffingen op de invoer in de Franse Republiek van chocolade en van suikerwerk en voedingsmiddelen met cacao of met chocolade, zonder likeur, uit de overige Lid-Staten, laatstelijk gewijzigd bij beschikking van 2 maart 1966⁽²⁾ en laatstelijk verlengd bij beschikking van 28 juni 1966⁽³⁾,

Gezien haar beschikking van 19 april 1966⁽⁴⁾ houdende machtiging tot het leggen van compenserende heffingen op de invoer in de Italiaanse Republiek van biscuits en biscuit uit bepaalde Lid-Staten, verlengd bij beschikking van 28 juni 1966⁽³⁾,

Gezien haar beschikking van 18 mei 1966⁽⁵⁾ houdende machtiging tot het leggen van compenserende heffingen op de invoer, in de Franse Republiek, van banketbakkerswerk uit bepaalde Lid-Staten, verlengd bij beschikking van 28 juni 1966⁽³⁾,

Gezien het telexbericht van 22 juni 1966 waarbij de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden de Commissie in kennis heeft gesteld dat de prijs van de suiker bestemd om onder de vorm van goederen, welke het voorwerp van eerdergenoemde beschikkingen uitmaken, naar de overige Lid-Staten te worden uitgevoerd, per 20 juni 1966 met 6,25 Fl. werd verhoogd en aan de Commissie gevraagd heeft de door bedoelde beschikkingen vastgestelde bedragen van de compenserende heffingen bijgevolg, met ingang van voornoemd datum, te wijzigen,

Overwegende dat de door het Koninkrijk der Nederlanden vastgestelde prijs voor suiker het gevolg is van structurele wijzigingen en dat deze prijs zeer sterk verschilt van de prijs die de Commissie, in vorengenoemde beschikkingen, heeft aangehouden; dat hierdoor het peil, waarop de bedragen van de compenserende heffingen, welke krachtens de vorenbedoelde beschikkingen van de Commissie, bij de uitvoer uit die Lid-Staat werden gelegd, sedert 20 juni 1966 niet meer aangepast is aan de werkelijke bevoorradingprijs van deze grondstof voor de voortbrengende industrie in Nederland; dat het, in dit verband, billijk lijkt een gemiddelde prijs aan te houden welke berekend wordt, enerzijds op basis van de gemiddelde prijs die op de markt van deze Lid-

Staat gedurende de maanden april, mei en de eerste 19 dagen van de maand juni 1966 toegepast werd voor de suiker verwerkt in de voor uitvoer bestemde goederen, vermeerderd met een gemiddeld bedrag van 6,25 Fl. per 100 kg en anderzijds, op basis van de gemiddelde prijs die gedurende de laatste 10 dagen van de maand juni 1966 werkelijk toegepast werd voor dezelfde categorie suiker op de markt van de betrokken Lid-Staat, dat deze prijs derhalve kan worden vastgesteld op 36.68 Fl. per 100 kg suiker, dit is 50,53 FF of 40.53 DM of 6.333 lire;

Overwegende dat er voor het ogenblik geen aanleiding toe bestaat om rekening te houden met de wijzigingen die zich hebben voorgedaan in de andere bestanddelen welke, voor de berekening van de bedoelde compenserende heffingen, in aanmerking komen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De bedragen van de compenserende heffingen, vastgesteld

a) bij beschikking van de Commissie van 7 februari 1966, gewijzigd bij beschikking van 2 maart 1966 en verlengd bij beschikking van 28 juni 1966 worden met ingang van 20 juni 1966, voor wat betreft de invoer in de Bondsrepubliek Duitsland van biscuits en wafels (tariefpost no. ex 19.08 van het gemeenschappelijk douanetarief) uit het Koninkrijk der Nederlanden, gewijzigd zoals in onderstaande tabel is aangegeven:

Groep	Bedrag van de heffing	
	Nederland	
Biscuits en wafels	Invoer DM/100 kg	Uitvoer Fl./100 kg
1	7,04	5,95
2	13,40	11,33
3	17,22	14,56
4	17,83	15,08
5	24,19	20,46
6	28,01	23,69

b) bij beschikking van de Commissie van 21 december 1964, laatstelijk gewijzigd bij beschikking van 2 maart 1966 en laatstelijk verlengd bij beschikking van 28 juni 1966 worden, voor wat betreft de invoer in de Bondsrepubliek Duitsland van zachte karamels, harde karamels, dragees en

⁽¹⁾ PB no. 206 van 11. 12. 1964, blz. 3529/66.

⁽²⁾ PB no. 58 van 29. 3. 1966, blz. 855/66.

⁽³⁾ PB no. 122 van 7.7.1966, blz. 2264/66.

⁽⁴⁾ PB no. 81 van 5. 5. 1966, blz. 1233/66.

⁽⁵⁾ PB no. 107 van 16. 6. 1966, blz. 1917/66.

fondant (tariefpost no. ex 17.04 C van het gemeenschappelijk douanetarief) uit het Koninkrijk der Nederlanden, gewijzigd zoals in onderstaande tabel is aangegeven:

Groep	Bedrag van de compenserende heffing	
	Nederland	
Zachte karamels, harde karamels, dragees	Invoer DM/100 kg	Uitvoer Fl./100 kg
1	11,66	9,86
2	11,87	10,04
3	17,05	14,42
4	17,26	14,60
5	22,23	18,80
6	22,45	18,99
7	27,63	23,37
8	32,60	27,57
9	32,82	27,76
10	33,03	27,94
11	37,99	32,13
Fondant		
12	40,36	34,14

c) bij beschikking van de Commissie van 6 november 1964, laatstelijk gewijzigd bij beschikking van 2 maart 1966 en laatstelijk verlengd bij beschikking van 28 juni 1966 worden, voor wat betreft de invoer in de Franse Republiek van suikerwerk zonder cacao, geen likeur bevattende, (tariefpost no. ex 17.04 C van het gemeenschappelijke douanetarief) uit het Koninkrijk der Nederlanden, gewijzigd zoals in onderstaande tabel is aangegeven:

Groep	Bedrag van de compenserende heffing	
	Nederland	
Suikerwerk zonder cacao	Invoer FF/100 kg	Uitvoer Fl./100 kg
1	9,71	6,72
2	10,74	7,43
3	14,22	9,84
4	15,25	10,55
5	17,70	12,24
6	18,73	12,96
7	22,21	15,36
8	24,66	17,06
9	25,76	17,82
10	26,71	18,48
11	29,17	20,18
Fondant		
12	33,94	23,48

d) bij beschikking van de Commissie van 6 november 1964, laatstelijk gewijzigd bij beschikking van 2 maart 1966 en laatstelijk verlengd bij beschikking van 28 juni 1966 worden, voor wat betreft de invoer in de Franse Republiek van chocolade en van suikerwerk en voedingsmiddelen met cacao of met chocolade, zonder likeur, (tariefpost no. ex 18.06 van het gemeenschappelijk douanetarief) uit het Koninkrijk der Nederlanden, gewijzigd zoals in onderstaande tabel is aangegeven:

Groep	Bedrag van de compenserende heffing	
	Nederland	
Chocolade in blokken of in korrels	Invoer FF/100 kg	Uitvoer Fl./100 kg
1	19,09	13,20
2	26,69	18,46
3	35,31	24,42
4	59,33	41,04
5	14,57	10,08
6	19,91	13,77
7	26,27	18,17
8	41,89	28,98
9	8,14	5,63
10	15,74	10,89
11	19,85	13,73
12	33,81	23,39
Suikerwerk en voedingsmiddelen met cacao of met chocolade, zonder likeur		
1	19,90	13,77
2	29,96	20,72
3	43,93	30,39
4	64,05	44,31
5	83,10	57,48

e) bij beschikking van de Commissie van 19 april 1966, verlengd bij beschikking van 28 juni 1966 worden, voor wat betreft de invoer in de Italiaanse Republiek van beskuit en biscuits (tariefposten no. ex 19.07 en ex. 19.08 van het gemeenschappelijk douanetarief) uit het Koninkrijk der Nederlanden, gewijzigd zoals in onderstaande tabel is aangegeven:

Groep	Bedrag van de compenserende heffing	
	Nederland	
	Invoer Lire/100 kg	Uitvoer FL./100 kg
1	3.592	20,08
2	1.168	6,48
3	2.054	11,40
4	2.585	14,34
5	1.681	9,33
6	2.567	14,24
7	3.098	17,19

Groep 1 = tariefpost no. ex 19.07.

Groepen 2 tot en met 7 = tariefpost no. ex 19.08.

Groep	Bedrag van de compenserende heffing	
	Nederland	
	Invoer FF/100 kg	Uitvoer FL./100 kg
1	—	—
2	5,49	3,89
3	8,82	6,24
4	7,27	5,05
5	12,82	8,90
6	16,15	11,21
7	16,29	11,31
8	21,84	15,16
9	25,17	17,48
10	5,06	3,50
11	10,61	7,34
12	13,94	9,64
13	14,08	9,74
14	19,63	13,58
15	22,96	15,88

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek en het Koninkrijk der Nederlanden.

Brussel, 20 juli 1966.

Voor de Commissie
De Voorzitter

Walter HALLSTEIN

f) bij beschikking van de Commissie van 18 mei 1966, verlengd bij beschikking van 28 juni 1966 worden, voor wat betreft de invoer in de Franse Republiek van droge biscuits, zonder toegevoegde suiker, zonder of niet meer dan 20 % cacao bevattend (tariefpost no. 19.08 A I van het gemeenschappelijk douanetarief) alsmede van droge biscuits, met toegevoegde suiker (tariefpost no. 19.08 A II van het gemeenschappelijk douanetarief), uit het Koninkrijk der Nederlanden, gewijzigd zoals in onderstaande tabel is aangegeven:

AANBEVELINGEN EN ADVIEZEN

AANBEVELING VAN DE COMMISSIE

van 20 juli 1966

aan de Lid-Staten met betrekking tot de voorwaarden voor schadeloosstelling
van door beroepsziekten getroffen en

(66/462/EEG)

I

Toelichting

1. Op 23 juli 1962 heeft de Commissie van de Europese Economische Gemeenschap een aanbeveling tot de Lid-Staten gericht betreffende de vaststelling van een Europese lijst van beroepsziekten; in deze aanbeveling wordt tevens de wens geuit in de nationale wettelijke regeling inzake beroepsziekten bepalingen op te nemen, die de schadeloosstelling mogelijk maken van werknemers die getroffen zijn door ziekten, welke niet op de nationale lijsten voorkomen, doch waarvan is aangetoond, dat zij bij de uitoefening van het beroep zijn opgedaan, alsmede uitwisseling van gegevens tussen de landen van de Gemeenschap tot stand te brengen met betrekking tot de schadelijke agentia en beroepsziekten, welke in een van de landen recht geven op schadeloosstelling doch in een of meer landen niet als zodanig zijn erkend.

2. In de toelichting van de aanbeveling van 23 juli 1962 werd in paragraaf 4 gewezen op de problemen die nog voortvloeien uit de onderlinge verschillen in de wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften terzake en werd gesteld, dat na de harmonisatie van de lijsten van beroepsziekten „verdere stappen in die richting betrekking zouden kunnen hebben op de voorwaarden voor de toekenning van uitkeringen en op de hoogte daarvan”.

Bovendien maakt ook de geleidelijke totstandbrenging van het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap volgens het Verdrag de harmonisatie der wetgevingen noodzakelijk, ten einde alle werknemers in elk van de landen van de Gemeenschap waar zij verkiezen te wonen en werken een gelijke verzekering te bieden. Een dergelijke harmonisatie zal de toepassing van de regelingen inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers vergemakkelijken; sommige bepalingen

die betrekking hebben op werknemers die in twee of meer landen aan eenzelfde risico zijn blootgesteld zijn moeilijk toe te passen vanwege verschillen tussen de wetgevingen.

De hiernavolgende aanbeveling heeft alleen betrekking op de specifieke uitkeringsvoorwaarden bij beroepsziekten.

3. Bij elke wettelijke regeling inzake de schadeloosstelling van beroepsziekten welke op het zogenaamde lijstenstelsel berust (of op het zogenaamde gemengde stelsel, dat eveneens een lijst kent), hetgeen het geval is in de zes Lid-Staten, geldt voor de werknemers het wettelijke vermoeden van oorzakelijk verband tussen de ziekte waardoor hij getroffen is en het beroep dat hij uitoefent, wanneer deze ziekte is opgenomen in de lijst en hij uit hoofde van zijn beroep in aanraking komt met de schadelijke agens, die een dergelijke ziekte kan veroorzaken.

4. De nationale lijsten van schadelijke agentia of beroepsziekten behelzen vaak voor alle of voor sommige schadelijke agentia aanvullende aanwijzingen van uiteenlopende aard. Deze aanwijzingen kunnen bestaan uit:

a) een symptomatologie of een min of meer volledige beschrijving van de klinische verschijnselen welke zich bij de aandoening moeten voordoen alvorens deze als beroepsziekte beschouwd kan worden, of uit een aanduiding van de graad van de ernst van de aandoening onder verwijzing naar de staking van arbeid, welke er het gevolg van moet zijn geweest;

b) een opsomming van de beroepen, werkzaamheden of arbeidsomgeving, waarbij de werknemer aan het betrokken risico kan zijn blootgesteld;

c) de vermelding van een minimum tijdsduur gedurende welke de betrokkene aan het risico moet zijn blootgesteld geweest, wil dit wettelijk als oorzaak van de ziekte erkend kunnen worden;

d) de vermelding van een maximum termijn waarbinnen de ziekte, na het beëindigen van de periode gedurende welke de betrokkene aan het risico is blootgesteld geweest, geconstateerd moet zijn, wil de ziekte nog wettelijk aan dit risico toegeschreven kunnen worden.

5. Wat betreft de juridische gevolgen kunnen deze aanduidingen louter indicatief bedoeld zijn, ofwel een imperatieve betekenis hebben.

In het eerste geval hebben zij slechts betekenis als informatie voor de medische deskundige en het verzekeringsorgaan en zouden normaliter niet in wettelijke voorschriften moeten voorkomen.

In het tweede geval vormen zij beperkende voorwaarden voor de toekenning van de uitkeringen omdat wanneer niet aan deze voorwaarden is voldaan, de ziekte niet beschouwd kan worden als verband houdende met de dienstbetrekking en dus geen grond vormt tot schadeloosstelling.

6. Het systeem van het wettelijk vermoeden van oorzakelijk verband dat het gevolg is van het bestaan van de lijst van beroepsziekten en de aan het verstrekken van uitkeringen verbonden voorwaarden maakt het mogelijk, de wettelijke bepalingen vrijwel automatisch toe te passen welke overigens zijn getroffen bij gebrek aan een algemene definitie van het begrip beroepsziekte. Met het oog op de kennis van de arbeidsgeneeskunde en de zich steeds verder ontwikkelende researchmethoden die de deskundigen ter beschikking staan is het thans noodzakelijk geworden de meeste voorwaarden die op dwingende wijze het recht op schadeloosstelling beperken, op te heffen.

Het is niet mogelijk het ziekteverloop te vangen binnen imperatieve grenzen, want de klinische verschijnselen en de ontwikkeling van de ziekten kunnen zeer uiteenlopen al naar gelang de constitutie en de reactie van elke patiënt.

Bovendien brengt de ontwikkeling van de techniek verandering teweeg in de omstandigheden waaronder en eventueel in de periode na afloop waarvan, de werknemer de gevolgen kan ondergaan van bepaalde schadelijke agentia welke een beroepsziekte veroorzaken.

Onder de huidige omstandigheden zijn dergelijke voorwaarden over het algemeen dan ook arbitrair, zoals trouwens blijkt uit het feit, dat wanneer voor eenzelfde beroepsziekte in de wettelijke regeling van verschillende landen een bepaald

soort voorwaarde is gesteld, deze voorwaarde niet in alle regelingen volledig gelijklopend is. Deze voorwaarden die vroeger een beperkend karakter hadden zijn dan ook vaak opsommingen zonder meer geworden, die nog indicatieve waarde hebben.

7. Dit neemt niet weg dat er nog beperkende bepalingen van imperatieve aard zijn, waardoor een situatie ontstaat die niet rechtvaardig is tegenover de werknemers. Enerzijds immers kan het verzekeringsorgaan, zelfs wanneer aan de voorwaarden is voldaan, het wettelijk vermoeden te niet doen door het bewijs te leveren dat er geen oorzakelijk verband bestaat tussen de beroepswerkzaamheden en de waargenomen ziekte, en anderzijds is het de werknemer niet toegestaan, wanneer niet aan de voorwaarden is voldaan, het bewijs van dit oorzakelijk verband te leveren.

8. Er bestaat weliswaar een beperkt aantal aandoeningen, waarvoor aan bepaalde voorwaarden moet worden voldaan, maar er zijn geen medische of andere redenen aan te voeren waarom de lijst van deze aandoeningen en deze voorwaarden in de verschillende wettelijke regelingen van de Lid-Staten van de Gemeenschap niet dezelfde zouden zijn. Deze „lijst van uitzonderingen” die als bijlage is opgenomen, dient evenals de lijst van beroepsziekten, bij besluit van de Commissie herzien te worden telkens wanneer de ontwikkeling van de wetenschap op dit gebied daartoe aanleiding geeft.

9. Het voornaamste doel van deze aanbeveling is derhalve om waar mogelijk het beperkende karakter op te heffen van de onder de in paragraaf 4 hierboven genoemde voorwaarden, waaraan het wettelijk vermoeden van oorzakelijk verband ondergeschikt gemaakt kan worden, en zodoende het medisch onderzoek op grond waarvan de uitkeringen worden toegekend volledig tot zijn recht te doen komen.

De in deze voorwaarden vervatte aanwijzingen dienen evenwel ter informatie van de deskundigen gehandhaafd te blijven. Daarom zal voor de schadelijke agentia en beroepsziekten van de Europese lijst ter aanvulling op de onderhavige aanbeveling een reeks notities worden gepubliceerd over de werkzaamheden en de arbeidsomgeving die meebrengen dat men aan het risico is blootgesteld, de omstandigheden waaronder de aandoeningen ontstaan, de criteria voor de diagnose alsmede binnen zekere grenzen de prognose van deze ziekten.

Deze notities zullen gebaseerd zijn op een wetenschappelijke vergelijking van de ervaringen in de

zes Lid-Staten. Door een betere kennis van de risico's zullen zij indirect, maar in niet geringe mate, bijdragen tot de preventie van beroepsziekten en zullen de taak van de artsen vergemakkelijken.

10. Het oordeel van de bevoegde arts bedoeld in de eerste alinea van de vorige paragraaf dient in voorkomende gevallen mede gegrond te zijn op een onderzoek dat ter plaatse waar de arbeid verricht werd ingesteld wordt, in samenwerking met de vertegenwoordigers van de directie van de onderneming, van de personeelsvertegenwoordiging, van de bedrijfsarts of van de arts van de gemeenschappelijke geneeskundige dienst waarbij de betrokken onderneming is aangesloten.

11. In een aantal landen kent men naast een lijst van beroepsziekten die voor het gehele bedrijfsleven geldt een speciale lijst voor de landbouw en eventueel de tuinbouw. Door de algemene verbreding van het gebruik van chemische meststoffen en verdelingsmiddelen door de modernisering en de mechanisatie van de produktiemethoden is er ten aanzien van het risico van beroepsziekten steeds minder verschil tussen de arbeidsomstandigheden in de landbouw en in de industrie. Het feitelijke gevolg van deze speciale lijsten is dan ook, dat zij een beperking betekenen van het toepassingsgebied. Om het hierboven aanbevolen stelsel consequent door te trekken en de werknemers in de landbouw niet achter te stellen dienen deze speciale lijsten te worden afgeschaft en de beroepsziekten welke erop voorkwamen in de algemene lijsten te worden opgenomen. Dit geldt trouwens ook voor de speciale lijsten die bestaan voor andere groepen werknemers.

12. Ten einde het geheel van regels dat de aanbeveling omvat af te ronden en te bereiken dat elke persoon, die getroffen wordt door een ziekte aan het risico waarvan hij uit hoofde van zijn beroep meer was blootgesteld dan de rest van de bevolking, schadeloos gesteld kan worden, is het tenslotte gewenst het zogenaamde gemengde stelsel, waarop in de eerste aanbeveling betreffende de beroepsziekten reeds werd aangedrongen, nogmaals met nadruk en meer concreet onder ogen te brengen; het is immers steeds mogelijk, dat nieuwe beroepsziekten opduiken en bepaalde gevallen daarvan zich voordoen, voordat de meest recente gegevens op wetenschappelijk terrein in de Europese en de nationale lijsten zijn verwerkt.

13. Daar iedere wetgeving of regeling met betrekking tot de beroepsziekten een algemeen karakter heeft, heeft deze eveneens betrekking op personen en bedrijven welke onder de bevoegdheid van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie vallen.

De Commissie van de E.E.G. heeft dus gemeend, evenals dat gebeurd is in 1962 voor de aanbeveling betreffende de vaststelling van een Europese lijst van beroepsziekten, de Hoge Autoriteit van de E.G.K.S. en de Commissie van Euratom te moeten raadplegen, die ieder wat hun respectievelijke bevoegdheden aangaat, hun volledige steun aan deze aanbeveling hebben gegeven, onverminderd de maatregelen die getroffen kunnen worden bij de uitvoering van de voor hen geldende Verdragen.

Om deze redenen richt de Commissie van de Europese Economische Gemeenschap, krachtens de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van die Gemeenschap en met name de artikelen 118 en 155, na raadpleging van het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité, de volgende aanbeveling tot de Lid-Staten om, onverminderd gunstiger nationale bepalingen:

1. in hun wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de beroepsziekten, zonder afbreuk te doen aan het wettelijk vermoeden van oorzakelijk verband op grond van het feit dat een ziekte voorkomt op de lijst van beroepsziekten, de beperkende voorwaarden af te schaffen welke betrekking hebben op de toekenning van de uitkeringen en verstrekkingen, met uitzondering van de voorwaarden die voor bepaalde, in de als bijlage van deze aanbeveling opgenomen „lijst van uitzonderingen” voorkomende, ziekten gelden. De voorwaarden welke betrekking hebben op de klinische verschijnselen van de aandoeningen, op de beroepen, de werkzaamheden of de arbeidsomgeving, op de termijn gedurende welke men aan het risico moet zijn blootgesteld en op de termijnen waarbinnen zich, nadat de betrokkene niet langer aan het risico is blootgesteld, de ziekte geopenbaard moet hebben, dienen afgeschaft te worden. Indien gegronde twijfel bestaat aan het oorzakelijk verband tussen de beroepswerkzaamheden en de ziekte, dient de vaststelling van het oorzakelijk verband hoofdzakelijk gegrond te zijn op de beoordeling van een gespecialiseerde arts, eventueel ondersteund door het advies van een bevoegde deskundige.
2. de speciale lijsten welke met name voor de landbouw bestaan, in de algemene lijst van beroepsziekten op te nemen;
3. wanneer een ziekte, die nog niet voorkomt op de Europese lijst, in een nationale lijst wordt opgenomen, met betrekking tot deze ziekte geen beperkende voorwaarden te stellen, tenzij het gaat om een ziekte die met een zekere regelmaat ook buiten een bepaalde arbeidsomgeving voorkomt, doch waaraan bepaalde werknemers uit hoofde van hun beroep meer zijn blootgesteld dan de gehele bevolking.

In dat geval moeten de voorwaarden beperkt blijven tot het volstreekte minimum dat nodig is om het bezwaar te ondervangen, dat het onmogelijk is in elk concreet geval met zekerheid vast te stellen dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de ziekte en het beroep, alsmede om te waarborgen, dat gelijke gevallen op dezelfde wijze worden behandeld;

Deze voorwaarden mogen alleen betrekking hebben op:

- de staking van de voordien verrichte arbeid als gevolg van de aandoening;
  - de beroepen, werkzaamheden of arbeidsomgeving waarbij het risico van de betrokken ziekte zich kan voordoen;
  - de minimumtijd gedurende welke men aan het risico moet zijn blootgesteld;
4. de notities over de beroepsziekten van hun nationale lijsten te doen publiceren op basis van de notities omtrent de beroepsziekten van de Europese lijst welke later door de Commissie van de E.E.G. zullen worden opgesteld, ten einde de artsen en overige technische deskundigen algemene aanwijzingen te verschaffen omtrent de symptomatologie van deze ziekten, omtrent de beroepen, werkzaamheden en arbeidsomgeving waarin men aan het risico van deze ziekten is blootgesteld, alsmede omtrent de gemiddelde tijdsduur gedurende welke men aan het risico moet zijn blootgesteldende termijn waarbinnen, nadat men aan het risico is blootgesteld geweest, de ziekte in het algemeen wordt geconstateerd.
5. in hun wetgevingen een bepaling op te nemen, waardoor de werknemers die vanwege hun arbeid door ziekten zijn getroffen, doch die zich niet kunnen beroepen op het wettelijk vermoeden van oorzakelijk verband, hetzij omdat de desbetreffende ziekte niet op de nationale lijst vermeld is, hetzij omdat niet of slechts gedeeltelijk is voldaan aan de voorwaarden welke in de wettelijke regeling worden gesteld, schadeloos kunnen worden gesteld krachtens de regeling betreffende beroepsziekten. Deze bepaling zal slechts betrekking mogen hebben op ziekten waarvan het risico verbonden is aan de uitoefening van het beroep en waaraan bepaalde werknemers meer zijn blootgesteld dan de gehele bevolking.

In ieder afzonderlijk geval zal het bewijs, dat het beroep de oorzaak is van de ziekte door de be-

trokkene geleverd moeten worden of vastgesteld door zijn verzekeringsorgaan, dat in ieder geval op eigen initiatief alle nodige stappen moet ondernemen om na te gaan of de oorzaak van de ziekte in verband staat met het beroep.

In zulke gevallen betekent de schadeloosstelling niet dat de ziekte in het algemeen als beroepsziekte wordt erkend, maar de Lid-Staten moeten zodra een bepaald aantal gevallen van eenzelfde ziekte in hetzelfde beroep op grond van deze bepaling schadeloos zijn gesteld de nodige stappen ondernemen ten einde deze ziekte in de nationale lijst te laten opnemen, en de Commissie daarvan op de hoogte stellen.

II

Samenvattend:

— beveelt de Commissie aan de regeringen van de Lid-Staten aan op zo kort mogelijke termijn de nodige voorzieningen te treffen om de hierboven weergegeven doelstellingen te verwezenlijken;

— stelt zij voor, dat de terzake bevoegde nationale administraties zorg dragen voor een ruime verspreiding van deze aanbeveling en van de notities over de beroepsziekten, en dit niet alleen binnen hun eigen diensten en bij de gespecialiseerde overheids-, semi-overheids- of particuliere instellingen, doch ook bij de beroepsorganisaties van werkgevers en werknemers en bij de bedrijfsgeneeskundige leerstoelen, instituten en diensten;

— verzoekt zij de regeringen van de Lid-Staten haar elke twee jaar in te lichten omtrent de maatregelen die werden genomen om deze aanbeveling toe te passen, en zulks voor de eerste maal bij de eerstvolgende mededeling omtrent de wijze waarop gevolg werd gegeven aan de aanbeveling van 23 juli 1962 betreffende de Europese lijst van beroepsziekten;

— wenst zij nogmaals de aandacht te vestigen op de procedure inzake de uitwisseling van gegevens zals deze tussen de Lid-Staten werd georganiseerd op grond van de hierboven genoemde aanbeveling van 23 juli 1962.

Gedaan te Brussel, 20 juli 1966.

*Voor de Commissie
De Voorzitter*

Walter HALLSTEIN

BIJLAGE

LIJST VAN UITZONDERINGEN

bevattende de schadelijke agentia en beroepsziekten waarvoor de vermelde beperkende voorwaarden gesteld kunnen worden

(Lijst bedoeld in par. 1, alinea 1, van de aanbeveling)

Overeenkomstig nummer der Europese lijst	Schadelijke agens of beroepsziekte	Voorwaarden
B — 2	In het werkmilieu veroorzaakte huidaandoeningen, met uitzondering van die welke in de nu geldende lijst van beroepsziekten uitdrukkelijk zijn vermeld	Zware of regelmatig terugkerende ziekten die het noodzakelijk hebben gemaakt de beroepsmatige arbeid of elke werkzaamheid, waaruit inkomsten worden verkregen, op te geven.
C — 5	In het werkmilieu veroorzaakte ademhalingsstoornissen met een astmatisch karakter, met uitzondering van die welke in de geldende lijst van beroepsziekten uitdrukkelijk zijn vermeld	De stoornissen dienen geleid te hebben tot het opgeven van de beroepsmatige arbeid of elke werkzaamheid, waaruit inkomsten worden verkregen.
D — 1	Mijnworm	Ondergrondse werkzaamheden, werkzaamheden in moerassige of klei-achtige grond.
D — 3	Tetanus	Werkzaamheden in rioleringen, werkzaamheden waarbij men in contact komt met dieren of dierlijke resten
D — 4	Infectieziekten	Functies in ziekenhuizen, verzorgingstehuizen en sanatoria, in kraamklinieken en andere instellingen die zich bezighouden met de verzorging van personen; functies in het maatschappelijk werk of de sociale bijstand en in de gezondheidszorg, alsook in laboratoria voor wetenschappelijk of medisch onderzoek
F — 6 — a	Als gevolg van druk ontstane ontstekingen van de slijmbeurzen, met uitzondering van ziekten veroorzaakt door het gebruik van pneumatische gereedschappen	Chronische aandoeningen
F — 6 — b	Door overmatige inspanning ontstane ontstekingen van peesscheden, van het weefsel van pezen en van de inplantingen van spieren	De aandoening dient te hebben geleid tot het opgeven van de beroepsmatige arbeid of werkzaamheid waaruit inkomsten worden verkregen
F — 6 — c	Beschadigingen van de meniscus	Een minstens drie-jarige arbeid in de mijnen of ondergronds
F — 7	Mijnwerkersnystagmus	Werkzaamheden in de mijnen

